

GOD MUSIK GIVER KRAFT OG BESKYTTELSE

Ældste Russell M. Nelson

De Tolv Apostles Kvorum

CES-foredrag for unge voksne • 4. maj 2008 • Brigham Young University

Det er en glæde for min hustru, Wendy, og jeg at være her, kære brødre og søstre. Fra BUY Marriott Centret i Utah transmitterer vi til mange forsamlinger over hele verden. I skal hver især have tak, fordi I er til stede.

Vi byder særligt velkommen til dem, som snart er færdige med high school, og som deltager i transmissionen af et CES-foredrag for første gang. Når I indskriver jer på højere læreanstalter og fortsætter jeres uddannelse, håber jeg, at I vil deltage i institutklasser, så I kan få denne stærke åndelige ressource til at supplere jeres verdslige uddannelse. I får også mulighed for at deltage i fremtidige CES-foredrag som dette. Gør brug af disse muligheder. De vil oplyse og styrke jer.

Titlen på mit budskab i aften er »*God musik giver kraft og beskyttelse.*« Emnet er særlig relevant for unge voksne. Som I ved, yder folk på jeres alder betydelige bidrag som forfattere, komponister og kendere af god musik.

Kraft

Vi følte kraften i god musik, da vi sang disse ord i åbningssalmen:

Kommer, I Guds børn, som tror,
lad os synge højt i kor
pris til verdens Frelser stor,
som vil komme her til jord.¹

Gennem musikken rejser vi vore stemmer i kraftfuld lovprisning og bøn.

En sådan salme er en anvisning på tilbedelse, som er behagelig for Gud. Hans profeter har sagt: »... pris Herren med sang, med musik ... og med en takkebøn og taksigelse« (L&P 136:28).

Jeg vil gerne udtrykke min dybtfølte tak til Ogdens institutkor. Tak til bror Ritchie, bror Simon og alle medlemmer af koret for den storslåede musik. Den var ikke alene en hyldest til Herren, den rørte også vores hjerte dybt.

Da koret sang »When I survey the Wondrous Cross«, blev jeg dybt rørt. Budskabet fokuserer på Jesu Kristi forsoning. Den er skrevet af den engelske salmedigter, Isaac Watts og teksten tåler gentagelse:

Når jeg tænker på, hvad der på korset skete
hvorpå Fredens Fyrste døde,
regner jeg min vinding for tab,
og foragter al min stolthed.

Herre, lad mig aldrig prale,
af andet end min Herres, Kristi død,
Alle forfængelige ting som mig betager,
ofrer jeg for hans blod ...

Var al naturens under mit,
var gaven dog alt for lille;
Kærlighed så stor, så guddommelig,
kræver min sjæl, mit liv, mit alt.²

Isaac Watts krævede meget af sig selv. Mens han levede, skrev han omkring 600 salmer. To af hans mest produktive år var, mens han færdiggjorde sin uddannelse som 20-årig, og til han begyndte at undervise som 22-årig. I hans unge alder kom der mange skønne salmer fra hans hånd. Nogle af Isaac Watts' tekster finder vi i vores salmebog i salmerne »Fryd dig, o jord«, »Det er så skønt, min Gud, min Drot« og »Han døde, vor Forløser stor«.

Selv som lille dreng viste Isaac Watts sin poetiske åre. »Han begyndte engang at grine under familiebønnen. Hans far spurgte, hvorfor han grinte. Isaac svarede, at han havde hørt en lyd og åbnede øjnene og så en mus, som kravlede op ad et reb i hjørnet, og han tænkte straks:

En lille mus, som manglede en stige
løb op ad et reb for sin bøn at sige.

Dette fandt faren uærbødig og tildelte Isaac en fysisk afstraffelse, under hvilken han udbrød:

»Fader, fader, vis dog nåde,
så vil jeg rime med måde.«³

Jeg vil gerne kommentere en anden sang i vores salmebog. Teksten til »O store Gud«, blev oprindeligt skrevet af en ung svensk præst. Hans navn var Carl Gustav Boberg. Han var kun 25 år gammel. Efter at have deltaget i et kirkemøde, gik han i tordenvej 3 km langs den sydøstlige kyst i Sverige. Oplevelsen

inspirerede ham til at skrive teksten, som senere blev oversat til engelsk af Stuart K. Hine:

O store Gud, når jeg med undren skuer
naturens rigdom, herlighed og pragt,
og stjernerne på himmelhvælvets buer
og alle ting, din stærke hånd har skabt.
Da bryder lovsang fra mit hjerte ud,
o store Gud, o store Gud.⁴

Ved en lejlighed deltog jeg i en missionskonference, hvor en missionær med stor inderlighed og med tårer i øjnene spurgte mig: »Hvorfor var Frelseren nødt til at lide så meget?«Jeg rakte ud efter vores salmebog, slog op på denne sang og besvarede hans spørgsmål med dette vers:

Engang du naglet var til korset planke,
og torne kronen selv du bar for mig,
fra evighed det var din store tanke,
at du i døden ville ofre dig.⁵

Jesus Kristus led ufatteligt på grund af sin kærlighed til dig og mig. Hvilket herligt budskab! God musik er kraftfuld. Den har kraft til at gøre os ydmyge, bøn-somme og taknemlige.

Gennem alle generationer har profeter belært om vigtigheden af god musik i vores tilbedelsesform. Et par få citater fra skriften kan tjene som illustration af dette.

I Det Gamle Testamente opfordres vi: »Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden, bryd ud i jubel og lovsang!«(Sl 98:4). På hebræisk betyder ordene bogstaveligt talt at *bryde* ud i sang og at *råbe* af fryd. Sammenlign den begejstring med situationer vi sommetider ser i Kirken, hvor nogle kun synger passivt med og uden den store begejstring.

I et skiftsted i Det Nye Testamente rådes vi til at have en kilde af god musik i os:

»Tal til hinanden med salmer, hymner og åndelige sange, syng og spil af hjertet for Herren,
og sig altid Gud Fader tak for alt i vor Herre Jesu Kristi navn« (Ef 5:19-20).

Et andet sted i Det Nye Testamente står der: »Lad Kristi ord bo i rigt mål hos jer. Undervis og forman med al visdom hinanden med salmer, hymner og åndelige sange, syng med tak i jeres hjerte til Gud« (Kol 3:16).

Fra Det Nye Testamente lærer vi også, at Herren og apostlene afsluttede nadveren med en lovsang, inden de gik til Oliebjerget (se Matt 26:30). Den tradition

viderefører vi i dag. Hver gang medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle mødes i templet, indleder vi med en salme. Det giver en dejlig ånd ved vore drøftelser.

Mormons Bog belærer os om, at vores ønske om at lovprise Herren i sang følger med den fulde omvendelse til ham. Alma stillede dette skarpsindige spørgsmål: »Og nu spørger jeg jer, mine brødre, om I har mærket en forandring i hjertet, og dersom I har følt jer påvirket til at synge sangen om den forløsende kærlighed, vil jeg spørge jer, om I også føler således nu?« (Alma 5:26).

Ammon sagde senere: »Velsignet være vor Guds navn! Lad os synge til hans pris, ja, lad os give tak til hans hellige navn, for han øver retfærdighed for evigt« (Alma 26:8).

Fuld omvendelse er nøglen til at opleve Guds største velsignelser. I Lære og Pagter læser vi denne udtalelse fra Herren: »For min sjæl fryder sig i hjertets sang, ja, de retfærdiges sang er en bøn til mig, og den skal blive besvaret med velsignelser på deres hoved« (L&P 25:12).

I forordet til *Salmer og sange* har Det Første Præsidentskab udtalt følgende:

»Inspirerende musik er en nødvendig del af vore kirkemøder. Salmerne påkalder Herrens ånd, skaber ærbødighed, forener os som medlemmer og giver os mulighed for at prise Herren.

Nogle af de største prædikener bliver holdt ved at synge salmer. Salmer opmuntrer os til omvendelse og til at gøre gode gerninger, de opbygger vidnesbyrd og tro, de trøster de livstrætte og de sørgende og inspirerer os til at holde ud til enden.

Vi håber at høre mere forsamlingsang. Vi opmuntrer alle medlemmer, musikalske som umusikalske, til sammen med os at synge salmerne. Vi håber, at ledere, lærere og medlemmer, som er kaldet til at tale, ofte vil bruge salmebogen til at finde de prædikener, der på storslået og smuk vis er udtrykt i vers ...

Sidste dages hellige burde fylde deres hjem med lyden af værdig musik. ...

Salmer kan også hjælpe os med at modstå den ondes fristelser. Vi opmuntrer jer til at lære jeres yndlings-salmer udenad og studere de relaterede skriftsteder. Hvis uværdige tanker så dukker op i jeres sind, kan I synge en salme for jer selv, så I skubber det onde ud med det gode.⁶

God musik har også overtalelseskraft. Dette lærer vi gennem John Jaques' skrivelser. Han blev født i England i 1827, som søn af wesleyanske metodist-forældre. I sin ungdom søgte John den sande religion. Han studerede nidkært sammen med sidste dages helligemissionærer, og i en alder af 18 blev han medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

»Johns strenge far blev oprørt over dette og skrev: »Jeg ønskede at du ... skulle komme i den wesleyanske kirke. De mormoner kan ikke lære dig ... at ære og adlyde dine forældre. Jeg ... håber, at du vil opgive ideen om at tilhøre sådan en gruppe ... Det er ren fiktion.«

Johns svar, som han skrev den 14. marts 1847, da han kun var tyve år, omfattede disse ord: »Kære far: Jeg ... beder til ... at jeg må ... forstå de ting, der hører Guds rige til og kunne formidle mine tanker til dig ... Efter jeg tilsluttede mig Kirken er mine øjne blevet åbnet, og jeg har været i stand til at forstå sandheden. Jeg bærer vidnesbyrd om sandheden ... af læresætningerne ... i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.«⁷

Tre år senere, da han var 23, skrev John Jaques disse ord til salmen, som vi kender og elsker:

O sig, hvad er sandhed? Den ædleste skat,
der ej købes for rigdom og guld.
Når tronerne synker i glemselens nat,
og fjenden berøves sin væld så brat,
vor jord skal af den blive fuld.

Ja sig, hvad er sandhed? Den skønneste dyd,
hvilken engle og folk kunne nå.
Den findes i havet, på bjerg og i by,
den stråler fra stjernernes hære i sky,
enhver den, som bytte kan få.

Tyrannernes scepter skal brydes i hast,
når de kæmper mod frihed og ret!
Men sandhedens pille bestandigt står fast,
dens grundvold ej rokkes, dens anker ej brast,
dens kæmper ej kues så let.

Så sig, hvad er sandhed? Fra først og til sidst
er den summen af alt, som består.
Skønt himlen og jorden omdannes for vist,
skal sandheden stande og ej lide brist,
den sejrer og aldrig forgår.⁸

John stod fast i sin overbevisning om sandheden. Han forblev trofast og tjente til slut som assistent til Kirkens historiker fra 1889 indtil sin død den 1. juni 1900.

Musik har en sødmefuld magt til at fremme enhed og kærlighed i familien. Ikke alene er det en vigtig del af familiens hjemmeaften, men den kan også have en fortsat positiv indflydelse langt ud over den tid, hvor børnene er små. Min julegave til familien sidste jul var en cd, som jeg havde fyldt med musikalske minder. Jeg satte mig ved klaveret og indspillede noget af den musik, som jeg havde sunget eller spillet for børnene gennem årene. De kunne lide det. Nogle af børnebørnene fortalte mig, at cd'en var »sej«.

For at vise den varige nytte, som god musik i hjemmet kan have, har jeg bedt de af vore døtre, som kunne, om at synge for jer i aften. Lige siden de var små, har de været glade for at synge sammen.

Døtre, jeg vil præsentere jer. I må gerne vinke til forsamlingen, når jeg nævner jeres navn: Marsha Workman, Wendy Maxfield, Gloria Irion, Brenda Miles, Sylvia Webster, Julie Wittwer, Laurie Marsh, Rosalie Ringwood og Marjorie Helsten.

Vores svigerdatter, Britney, ville gerne have været her, men hun måtte melde afbud. Hun fik et barn for 11 dage siden. Vi mangler to andre stemmer – vores afdøde datter, Emily, og hendes søde mor, Dantzel. Måske ser de ned til os fra himlen. Vores søn, Russell, og jeg kan også godt lide at synge med dem, men det vil vi ikke byde jer i aften.

For at vise, hvilken indflydelse god musik i hjemmet kan have på flere generationer, vil vore døtre blive akkompagneret af to af deres døtre: Katie Irion Owens på klaver og Rachel Miles på fløjte. De vil spille og synge: »Ved tanken på min Frelser kær.« Når de har sunget, vil jeg fortsætte min tale.

[Ældste Nelsons døtre og børnebørn sang og spillede »Ved tanken på min Frelser kær«].

Mange tak skal I have, mine kære piger. Wendy og jeg elsker jer højt, og det gør jeres ægtemænd og børn også.

Mange af jer vil få indflydelse på den musik, der i fremtiden vælges til Kirkens møder. Disse få tanker kan måske være en hjælp. Husk på, at musik har kraften til at give åndelig næring.⁹ Den har helende kraft.¹⁰ Den har kraft til at muliggøre tilbedelse, den giver os mulighed for at tænke over forsoningen og gengivelsen af evangeliet med dets frelsende principper og ophøjende ordinancer. Musik giver kraft til, at vi kan udtrykke fromme tanker og bære vidnesbyrd om hellige sandheder.

Musik har kraft til at overvinde sproglige barrierer. Det er min erfaring, at nogle af de mest bevægende forsamlingsange er blevet fremført på et sprog, jeg ikke forstod. Og alligevel talte de tydeligt til min sjæl.

Formålet med musik ved vore kirkemøder er ikke optræden, men tilbedelse. Bønsomt udvalgte værker og excellent fremførelse er passende ved vore gudstjenester, når og hvis medlemmerne kan føle en ånd af tilbedelse og åbenbaring. Kirkens musik skal fremme Herren og hans værk og ikke henlede opmærksomheden på selve musikken.

Beskyttelse

God musik giver ikke alene kraft, den kan også yde beskyttelse. I mange år har præsident Boyd K. Packer belært os om dette. Han har ofte citeret en anden udtalelse, som Det Første Præsidentskab kom med for mange år siden: »Musik kan bruges til at ophøje og inspirere eller til at bringe budskab om ødelæggelse og fornedrelse. Det er derfor vigtigt, at vi som sidste dages hellige altid anvender evangeliets principper og søger Åndens vejledning, når vi udvælger den musik, som vi omgiver os med.«¹¹

Søskende, uanset hvor vi er, bør vi omhyggeligt udvælge det, vi ser og lytter til. Nogle af jer ville aldrig tolerere pornografi i jeres hjem, og alligevel tillader I musik i jeres liv, som kan være lige så ødelæggende.

Mange af jer lytter til musik, som kan beskrives som høj og hurtig, der bare bliver højere og hurtigere. Den sigter mere på at ophidse, ikke at skabe fred, mere på at forurolige end at berolige. Vær forsigtig med den type musik.

Som I ved, vil konstant udsættelse for høje lyde med tiden ødelægge de fintfølede høreorganer. På samme måde, er man mere tilbøjelig til at blive åndelig døv, hvis man hører for meget højt musik. Man mister måske evnen til at høre den stille, sagte stemme. I et skriftsted læser vi: »Herren jeres Gud ... har talt til jer med en stille, sagte røst, men I havde ikke længere evnen til at føle, så I kan ikke føle hans ord« (1 Ne 17:45).

I skal ikke fornede jer selv med lammende, tarvelig og uærbødighed musik, som ikke er jer værdig. Slet det snavs fra jeres sind og jeres iPods. Beskyt jeres personlige standarder! Vær kræsen! Vær klog!

Tillad ikke uværdig eller grov musik i jeres liv. Det er ikke harmløst. Det vil svække jeres forsvar og give

adgang for urene tanker i jeres sind og på den måde bane vejen for uværdige handlinger. Husk:

»Det, der ikke opbygger, er ikke af Gud, men er mørke.

Det, der er af Gud, er lys« (L&P 50:23-24).

Kære søskende, fyld jeres sind med værdige billeder og lyde. Plej Helligåndens dyrebare gave. Beskyt den som den uvurderlige skat, den er. Lyt til dens stille stemme. I vil blive stærkere åndeligt, hvis I gør det. I kender ordsproget: »Som [et menneske] tænker i sit hjerte, således er det« (Ordsp 23:7). Som I styrer jeres tanker, således styrer I jeres handlinger. God musik kan i allerhøjeste grad både styrke og skærme jeres sjæl.

Som afsluttende salme for vores foredrag i aften vil koret, Ogdens institutkor syng: »Our Prayer To Thee.«¹² Jeg skrev teksten til denne sang, som udtryk for mine inderligste følelser for vor Fader i himlen. Tag venligst imod denne bøn som en del af mit vidnesbyrd om, at Gud er vor Fader, og at vi er hans børn. Jeg ved, at han lever. Jesus er Kristus og overhoved for denne Kirke, som bærer hans hellige navn. Joseph Smith er denne uddelings profet. Præsident Thomas S. Monson er Herrens profet på jorden i dag. Jeg vidner derom og udtrykker min kærlighed og velsignelser til jer hver især, i Jesu Kristi hellige navn. Amen.

NOTER

1. »Kommer, I Guds børn«, *Salmer og sange*, nr. 20.
2. B. B. McKinney, udg., *The Broadman Hymnal*, 1940, nr. 191.
3. »Isaac Watts, hymn-writer«, <http://elvis.rowan.edu/~kilroy/JEK/11/25c.html>.
4. »O store Gud«, *Salmer og sange*, nr. 39.
5. *Salmer og sange*, nr. 39.
6. *Salmer og sange*, s. ix-x.
7. Russell M. Nelson, *The Power Within Us*, 1988, s. 90-91; se Stella Jaques Bell, *Life History and Writings of John Jaques*, s. 19-21.
8. »O sig, hvad er sandhed?«, *Salmer og sange*, nr. 180.
9. Se Jay E. Jensen, »Salmers nærende kraft«, *Liahona*, maj 2007, s. 11-13.
10. Se »Salmernes helbredende kraft«, *Liahona*, apr. 2008, s. 36-39.

11. *Priesthood Bulletin*, aug. 1973; citeret af Boyd K. Packer, i Conference Report, okt. 1973, s. 21; eller *Ensign*, jan. 1974, s. 25.
12. I Conference Report, apr. 2003, 7; eller *Ensign*, maj 2003, s. 9; både tekst og musik findes på indersiden af bagsiden, *Ensign*, maj 2003.

Vor bøn til dig

Vi beder til dig, vor himmelske Fader,
med taknemligt hjerte og glade følelser.
Vi takker dig for vores store Eksempel -
din elskede Søn, som sonede -
som gav sig selv som en hellig løsesum,
så vi atter kan leve hos dig!
Vor glæde er fuldkommen, vor sang glad;
Vi fornyr vor tro og håb i dig.

Vi beder til dig, vor himmelske Fader,
med taknemligt hjerte og i tilbedelse.
Vi takker dig for vor kærlige Frelser
som forløste os fra død og synd;
Han gav os sin sandhed, der lyser på
vor sti, og hjælper os med at vandre på hans vej,
så vi kan elske, tjene, løfte og lyse
for alle, som vil adlyde.

Vi beder til dig, vor himmelske Fader,
med taknemlighed og dyb hengivenhed
for den kærlige tro med endeløs herlighed -
Evig herlighed - bundet sammen som ét!
Vi beder om barmhjertighed og tilgivelse
og håber at kende din hellige vilje.
Vi længes efter dig og vi bønfalder i ydmyghed
at vi må opfylde din tillid til os.